

Mediji in informacije

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 35/08

3. junij 2008

Sodba Sodišča v zadevi C-308/06

Intertanko in drugi proti Secretary of State for Transport

DIREKTIVA O ONESNAŽEVANJU MORJA Z LADIJ, KI DOLOČA KAZNI ZLASTI ZA NENAMERNE IZPUSTE, OSTAJA VELJAVNA

Veljavnosti nekaterih določb direktive, s katero je urejena odgovornost za nenamerne izpuste, ni mogoče presoјati niti z vidika konvencije iz Montego Baya niti z vidika konvencije Marpol

Organizacije iz sektorja pomorskega prometa, ki tvorijo pomemben del tega sektorja, so pri High Court of Justice (England & Wales) vložile tožbo v zvezi z izvajanjem direktive o onesnaževanju morja z ladij in uvedbi kazni za kršitve¹ v Združenem kraljestvu.

Zatrjujejo, da dve določbi Direktive z več vidikov nista skladni z dvema mednarodnima konvencijama: Konvencijo Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu (*konvencija iz Montego Baya*) in Mednarodno konvencijo o preprečevanju onesnaževanja morja z ladij (*konvencija Marpol*), ki določata pravila, v skladu s katerimi obalne države izvajajo svoje suverene pravice v različnih morskih pasovih. Organizacije menijo, da ti določbi uvajata strožjo ureditev odgovornosti za nenamerne izpuste.

Nacionalno sodišče je Sodišču predlagalo, naj se izreče o vprašanju, ali sta določbi Direktive v skladu z obema mednarodnima konvencijama.

V današnji sodbi je Sodišče odločilo, da veljavnosti Direktive ni mogoče presoјati niti z vidika konvencije Marpol niti z vidika konvencije iz Montego Baya.

Sodišče je najprej opozorilo, da so mednarodni sporazumi, ki jih sklene Skupnost, za institucije Skupnosti zavezujoči in imajo tako prednost pred akti prava Skupnosti. Zato lahko neskladje z mednarodnimi pravili vpliva zlasti na veljavnost direktive.

Drugič, Sodišče je navedlo dva pogoja, pod katerima lahko presoja veljavnost pravila Skupnosti z vidika mednarodne pogodbe. Slednja mora biti za Skupnost zavezujoča, njena narava in sistematika pa ne smeta nasprotovati temu, da Sodišče opravi presojo veljavnosti.

Po navedbi pravil je Sodišče opravilo poglobljeno analizo obeh mednarodnih pogodb.

¹ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/35/ES z dne 7. septembra 2005 (UL L 255, str. 11).

V zvezi s konvencijo Marpol je Sodišče poudarilo, da Skupnost ni njena pogodbená stranka. Zgolj dejstvo, da so bila v Direktivo vključena nekatera pravila iz tega mednarodnega besedila, ne zadošča, da bi Sodišče lahko presojalo zakonitost te direktive z vidika Konvencije.

Konvencijo iz Montego Baya je Skupnost podpisala in odobrila s sklepom, s čimer je zanjo postala zavezujoča. Vendar ta konvencija ne vpeljuje pravil, ki bi se nanašala neposredno na posameznike. Slednjim tako ne daje pravic in svoboščin, na katere bi se lahko – ne glede na stališče države zastave, pod katero pluje ladja – sklicevali v postopkih proti državam.

Iz tega izhaja, da narava in sistematika te konvencije nasprotujeta temu, da bi Sodišče lahko presojalo veljavnost akta Skupnosti z njenega vidika.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

Razpoložljive jezikovne različice: CS, DE, EL, EN, ES, FR, HU, IT, PL, PT, RO, SK, SL

Celotno besedilo sodbe je na voljo tudi na spletni strani Sodišča.

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=SL&Submit=rechercher&numaff=C-308/06>

Običajno je na voljo po 12. uri po srednjeevropskem času na dan razglasitve.

Za podrobnejše informacije se obrnite na Ireneusza Kolowco.

Tel. (00352) 4303 2793, faks (00352) 4303 2053